



Nieuwsbrief Stichting Groningen-Jabalya

Voor u ligt het zevende nummer van de Jabalya Nieuwsbrief. De aanleiding voor deze brief is het bezoek van een gemeentelijke delegatie uit Jabalya. Het is de bedoeling dat zij gedurende 3 weken een stage gaan volgen bij de gemeente op het gebied van jeugdbeleid. Daarover hieronder meer. Speciale aandacht vraag de redactie voor de publieksavond op 20 november (zie aankondiging) in Simplon. Verder hebben we in de serie Palestijnen in Nederland het persoonlijke verhaal van een van onze Palestijnse vrienden in de stichting, Wael Salam. Ook weer een aflevering van het Projectnieuws waarin projectcoördinator Dick Smit verslag doet van de recente ontwikkelingen rond het jeugdcentrum.

Van de redactie

Palestijnse delegatie verblijft 3 weken in Groningen

In de weken van 2 tot 23 november zullen de heren Ghonaim en Dakka (gemeenteambtenaren van Jabalya) in Groningen een stage 'lokaal jeugdbeleid' volgen. Zij zullen het jeugdbeleid in Jabalya vorm moeten gaan geven. Van 14 tot 22 november zal er nog een tweede delegatie uit Jabalya in Groningen op bezoek zijn. Deze groep is hier in het kader van een Managementscursus Burgerparticipatie van VNG-International. Deze groep bestaat uit de heren Basheer (gemeentesecretaris), Nasser (gemeenteraadslid), Yaghi (vertegenwoordiger van een plaatselijke NGO) en Majeed (stafid van de APLA, de Palestijnse VNG in Ramallah).

WOENSDAG 20 NOVEMBER: PUBLIEKSAVOND IN SIMPLON

Met:

- Toespraak Alaa Yaghi namens de delegatie uit Jabalya
- Verslag van ervaringen van enkele UCP-ers (burgerwaarnemers in Palestijns gebied)
- Arabische Muziek van Zeid
- Film
- Arabische gedichten

Plaats: kleine zaal Simplon, boterdiep 71
Zaal open: 19.30 uur

Toegang gratis komt allen!

Inlichtingen?
Bert Giskes (3132076) of
Pieter van Niekerken (3189550)

Mijn droom is dat beide volken in vrede leven

Interview met dr. Wael A. Salam

We hebben uw geduld, beste lezer, even op de proef gesteld. Maar nu is dan zover: het tweede interview in de reeks "gesprekken met hier wonende Palestijnen". Dit keer met Wael A. Salam, sinds kort bestuurslid van de Stichting Groningen - Jabalya.

Wael is geboren in 1962 in Gaza stad. Toen hij 5 jaar was vluchtte zijn familie vanwege de Zesdaagse oorlog naar Egypte. Zijn studie (Baccalaureaat en Masters) begon hij in Libië. Van 1994 - 1998 deed hij zijn promotie (in de Theoretische Natuurkunde) in Wit Rusland. Sinds 1998 woont hij in Nederland.

Hoe kwam je in Nederland verzeild? Toevallig. Ik moest Wit-Rusland verlaten. Als formeel stateloze mocht ik niet terug naar mijn eigen land. Ik moest ergens naar toe en op advies van de VN naar een van de West-Europese landen. Toevallig werd dat Nederland. Ik heb eerst 3 drie en een half jaar in Eexterveensche kanaal gewoond. Voor mijn stage in Groningen ben ik naar de stad verhuisd. Sinds twee maanden heb ik nu een verblijfsvergunning.

Hoe is je familiesituatie? Ik ben vrijgezel. Mijn familie is teruggegaan en woont weer in Gaza in hun eigen huis waar onze familie al generaties lang woont. Maar voor de Israëliische regering wonen ze er illegaal. Als Gaza door het Israëliische leger wordt bezet wordt het heel gevaarlijk voor hen.

Wat doe je? In het kader van de opleiding tot eerstegraads leraar natuurkunde loop ik stage op een school voor voortgezet onderwijs in Groningen. Ik ben in december klaar. Ik had al als leraar in Libië en Wit-Rusland gewerkt dus eigenlijk hoefde ik geen stage te lopen. Maar tijdens de asielpcedure mocht ik niet werken. Daarom ben ik de opleiding gaan volgen en doe ik nu stage. Ik wil graag leraar zijn. Hier in Nederland is het wel een heel andere cultuur, een andere taal, een grotere vrijheid voor de leerlingen. In mijn visie heeft het positieve en negatieve kanten. Het positieve is dat de leerlingen meer zelfvertrouwen hebben, dat ze zelfstandig kunnen werken en dat ze meer initiatief nemen dan in andere landen. Negatief is dat ze soms wel erg vrij - brutaal - zijn. Ze accepteren geen structuur. Ik vind het vak van leraar een uitdaging. Ik wil laten zien dat ook buitenlan-

ders iets kunnen doen voor de Nederlandse maatschappij.

Wat is de reactie van je omgeving op de situatie in Palestina en hoe ervaar je dat?

Sommige mensen hebben medelijden en begrip voor de situatie. Sommigen willen er niets van weten of steunen Israël. Ik denk dat de media een belangrijke rol spelen. Ze tonen maar een kant van de strijd. Onlangs zijn er bijvoorbeeld in mijn wijk 9 mensen gedood en 20 gewond, maar daar heb ik niets over teruggezien op de TV. Terwijl alle Israëliische doden brede aandacht krijgen.

Er zijn ook mensen die bij onze zaak betrokken zijn en zich inzetten voor verandering. Ze vinden dat er in Palestina groot onrecht wordt aangericht. Het is toch onvoorstelbaar dat in de 21e eeuw nog een heel volk onder bezetting leeft. Zelf kan ik helaas maar heel weinig doen voor mijn land. Organisaties als Groningen - Jabalya, Stop de Oorlog, e.d. kunnen morele steun geven.

Van de nieuwe regering heb ik nog niets over het Midden-Oosten gehoord. Israël is over het algemeen in Nederland een heilige koe.

Wat kunnen Groningers doen om solidair te zijn? Het is heel belangrijk dat de hele wereld de moordakties in de Palestijnse gebieden stopt en dat de daders voor een internationale rechtbank worden gebracht. Mensen kunnen ons steunen door mee te doen met demonstraties. Ze kunnen acties ondersteunen, brieven en e-mails schrijven naar de regering en internationale organisaties. United Civilians for Peace (vrijwillige waarnemers die naar bedreigde gebieden gaan - red.) kunnen proberen de tanks te stoppen en de kinderen te beschermen. Het recht op onderwijs voor kinderen moet niet geschonden worden. In Nabloes bijv. mogen de kinderen niet naar school van Israël. In Gaza kunnen kinderen vanwege de dreigingen van Israël vaak langere tijd niet naar school. Israël doet dat bewust om er voor te zorgen dat ze geen goed onderwijs

krijgen.

Wat is jouw hoop voor de toekomst?

Vrede. Dat er eindelijk vrede heerst in het heilige land. Maar helaas zal dat niet voor vandaag of morgen zijn. Sharon heeft een bloedig verleden. Hij kan geen vrede maken. Voor Sharon is de hele Palestijnse bevolking het probleem (en niet Arafat, zoals hij ons wijs wil maken). Ik ben bang dat hij misbruik gaat maken van de oorlog met Irak om miljoenen Palestijnen te verdrijven of misschien wel te vermoorden. Onlangs hebben ruim 100 Israëlische wetenschappers en

schrijvers een duidelijk analyse geschreven over de mogelijkheid van een nieuwe massamoord. Dit soort initiatieven en de groei van de Israëlische vredesbeweging geeft mij hoop. Sharons beleid treft ook het volk van Israël. Mijn droom is dat beide volken in vrede leven. En dat mijn volk eindelijk normaal kan leven, met name de kinderen. Net als elders in de wereld moeten zij gewoon kunnen spelen, naar school gaan en een normaal familieleven hebben.

Bert Giskes.

Projectnieuws

Op 13 november a.s. zal de gemeenteraad van Groningen beslissen over een voorstel 100.000 Euro ter beschikking te stellen t.b.v. van het project 'Jeugd in Jabalya'. Stemt de gemeenteraad met dit voorstel in dan is er samen met een eerdere reservering, en een verdubbeling van de Groningse inzet door de VNG-International een bedrag van krap 300.000 Euro voor de bouw van het beoogde jeugdcentrum beschikbaar. Met de gemeente Jabalya is overeengekomen dat dit bedrag toereikend moet zijn aan de wensen van de jongeren in Jabalya tegemoet te kunnen komen. Aanvullende middelen worden

nog gezocht voor inventaris en aankleding van het centrum.

De afgelopen maanden is er hard gewerkt aan de voorbereidingen voor de ontwikkeling en bouw het jeugdcentrum. De projectleider, de heer Dick Smit, is in augustus een aantal weken in Jabalya geweest om het hele project nog eens in al haar facetten te bespreken, wat resulteerde in de ondertekening van een "Memorandum of Understanding" met de gemeente Jabalya.

In oktober is hij samen met de heer Tjerd van Riemsdijk (Beac) een week in Jabalya geweest om samen met een aantal deskundigen uit Jabalya en Gaza-stad de inhoudelijke ontwikkeling van het centrum in de steigers te zetten. De komende tijd zal één en ander nader uitgewerkt moeten worden, teneinde tot een beredeneerde opdracht aan een architect te kunnen geven. Het is de bedoeling dat het schetsontwerp wordt gemaakt door een Groningse architect, terwijl de verdere uitwerkingen in Jabalya worden gemaakt.



De komende tijd zal één en ander nader uitgewerkt moeten worden, teneinde tot een beredeneerde opdracht aan een architect te kunnen geven. Het is de bedoeling dat het schetsontwerp wordt gemaakt door een Groningse architect, terwijl de verdere uitwerkingen in Jabalya worden gemaakt.

Dick Smit



Nu is Gaza aan de beurt

We raken gewend aan het geweld in Israël en Palestina. Vaak halen de incidenten niet eens meer de krant, radio of tv. Jasser Arafats' hoofdkwartier in Ramallah werd in september wederom belegerd door het Israëlische leger. Dat was de derde keer in een half jaar. Ook daar raken we aan gewend. En Arafat kwam er vermoeid maar glimlachend, het victorieteken makend, uit. Beelden die een droef gevoel van déjà vu opriepen.

De dramatische ontwikkelingen rond Arafat, het uitblijven van politieke ontwikkelingen (er wordt al bijna twee jaar niet meer onderhandeld tussen Israël's en Palestijnen), en de aandacht in de media voor Irak, hebben tot gevolg dat de dreiging van een grootscheepse Israëlische aanval op Gaza onderbelicht blijft. Nu de Westelijke Jordaanoever feitelijk herbezet is, met ontwrichtende uitgaansverboden in de meeste steden, is de volgende logische stap: Gaza.

Eind september voerde Israël de frequentie en intensiteit van de aanvallen in Gaza op. De operaties worden vaak 's nachts uitgevoerd, met gebruik van F-16's, helikopters, tanks en pantservoertuigen. Doelwit zijn activisten van Hamas of de Islamitische Jihad, werkplaatsen waar wapens zouden worden gemaakt of huizen van reeds gedode 'terroristen'. Dat de meeste slachtoffers van deze aanvallen burgers zijn wordt door Israël op de koop toe genomen. Zo werden op 6 en 7 oktober in Khan Younis dertien burgers door het Israëlische leger gedood en vielen er 89 gewonden.

De herovering van Gaza zou betekenen dat teruggaan wordt naar de situatie van voor de Oslo-akkoorden van 1993. Van 1967 tot 1993 werden de Westelijke Jordaanoever en Gaza volledig door het Israëlische leger gecontroleerd. Volgens premier Sharon kan er maar op één manier een einde gemaakt worden aan de terreur, namelijk met militair geweld. Sharon is tegen een politieke oplossing want dat zou betekenen dat er uiteindelijk concessies gedaan zouden moeten worden aan de Palestijnen.

'Als de dag komt dat we de benodigde manschappen bijeen kunnen krijgen, zullen we zeker optreden om de terroristische structuur in de Gazastrook een slag toe te

brengen', zei Sharon eind september. Gaza aanpakken is, in de Israëlische optiek, een logisch gevolg van de militaire operaties in de Westelijke Jordaanoever. Nu de Palestijnse Autoriteit praktisch is overgenomen, is het tijd Hamas en de Islamitische Jihad aan te pakken.

Hoewel tot dusver geen van de zelfmoord-activisten uit Gaza kwam (de strook is hermetisch afgesloten door het Israëlische leger) wonen de meeste leiders van Hamas en de Islamitische Jihad wel in de Gazastrook. De twee fundamentalistische organisaties hebben aangekondigd de gewapende strijd tegen Israël door te zetten.

De fundamentalisten zijn er vast van overtuigd dat Sharon hen zal proberen uit te schakelen en dat Israël uiteindelijk zich genoodzaakt zal voelen Gaza binnen te vallen. 'Sharon kan hier rekenen op felle tegenstand en hij zal grote verliezen lijden', zei Hamas-leider Mahmoud Zahar. 'Hij is welkom hier. De mensen zullen verzet plegen en ze zijn bereid te sterven. Ik betwijfel of Sharon in staat zal zijn die verliezen te incasseren.'

Feit is dat het geen gemakkelijke opgave zal zijn voor de Israëlische militairen het zeer dicht bevolkte Gaza op de knieën te dwingen. Maar het is ook een feit dat de tol van een oorlog in Gaza voor de Palestijnse burgerbevolking zeer hoog zal zijn en dat een politieke oplossing van het Israëlisch-Palestijnse conflict er waarschijnlijk niet dichterbij mee zal worden gebracht.

Ironisch genoeg is het tot dusver vooral de oorlogsdreiging rond Irak die heeft voorkomen dat de situatie in Gaza niet verder is geëscaleerd. De Verenigde Staten hebben op dit moment behoefte aan 'rust' in Israël en de Palestijnse gebieden. Een gewelddadige Israëlische herbezetting van Gaza, met grote aantallen slachtoffers onder de Palestijnse bevolking, zou tot onlusten kunnen leiden in landen als Egypte, Jordanië en Saudi-Arabië. Daar zit Washington op dit moment niet op te wachten, nu alle aandacht geconcentreerd moet zijn op de eliminatie van het regime van Saddam Hussein. De Amerikanen doen dus hun best hun bondgenoot Sharon een beetje koest te houden. For the time being....

Jan Keulen.

Ja , ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Telefoon:

Email:

**Opsturen aan St. Groningen-Jabalya,
Coehoornsingel 87 9711 BR Groningen**

Colofon

Redactie Bert Giskes en
Pieter van Niekerken.

Verder werkten mee: Dick Smit, Jan Keulen
Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

De stichting is telefonisch te bereiken:

Bert Giskes (van het Centrum voor internationale samenwerking COS)
Tel 5421370 / 3132076

Dick Smit (projectcoördinator Jabalya gemeente Groningen)
Tel 3676149/ 3185077

Postadres:
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Email: jabalya@hotmail.com